

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobkyně: **J. S.**, zast. JUDr. Drahoslavou Zbořilovou, advokátkou, se sídlem Jungmannova 5, Praha 1, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, za účasti osob zúčastněných na řízení: I) Mgr. A. N., II) Ing. S. G., v řízení o kasačních stížnostech žalobkyně a žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 11. 2012, č. j. 8 Ca 271/2009 - 44,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27. 11. 2012, č. j. 8 Ca 271/2009 - 44, **se zrušuje a věc se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 9. 9. 2009, č. j. S-MHMP 641405/2009/OST/Ja, žalovaný na základě odvolání žalobkyně změnil rozhodnutí Úřadu městské části Praha 6 ze dne 16. 6. 2009, č. j. MCP6 039217/2009, kterým byla žalobkyni uložena povinnost strpět provedení stavebních prací na objektu č. p. 157 v katastrálním území Břevnov z jejího pozemku č. p. 2920 v tomtéž katastrálním území.

Žalobu proti tomuto rozhodnutí Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 27. 11. 2012, č. j. 8 Ca 271/2009 - 44, zamítl a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. V odůvodnění rozsudku uvedl, že žaloba je důvodná a popsal úvahy, které jej vedly ke zrušení napadeného rozhodnutí pro nezákonnost a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve své kasační stížnosti namítal nepřezkoumatelnost rozsudku, neboť výrok písemného vyhotovení rozsudku je v rozporu s odůvodněním a s ústním vyhlášením, jemuž byl přítomen. Vyhlášeným rozsudkem bylo jeho rozhodnutí zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Žalovaný dále zpochybnil jednotlivé argumenty soudu vyslovené v odůvodnění rozsudku.

Také žalobkyně v kasační stížnosti poukázala na nesrozumitelnost a nepřezkoumatelnost rozsudku pro rozpor mezi výrokem a odůvodněním. Rozsudek neobsahuje důvody pro zamítnutí žaloby, naopak uznává její důvodnost a deklaruje nezákonnost rozhodnutí.

Po podání kasačních stížností Městský soud v Praze usnesením ze dne 16. 1. 2013, č. j. 8 Ca 271/2009 - 59, opravil výrok rozsudku tak, že správně zní: „*I. Rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy č. j. S-MHMP 641405/2009/OST/Ja ze dne 9. 9. 2009 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení. II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 2.000 Kč.*“

Nejvyšší správní soud posoudil napadený rozsudek v souladu s § 109 odst. 3 a 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vázán rozsahem a důvody, které žalobkyně a žalovaný uplatnili v kasačních stížnostech. Shledal přitom naplnění dvou důvodů kasační stížnosti, které jsou uvedeny v § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

Městský soud v Praze totiž v rozporu s protokolem o hlasování a s ústním vyhlášením rozsudku výrokem I. písemného vyhotovení rozsudku žalobu zamítl. V odůvodnění písemného vyhotovení rozsudku však konstatoval důvodnost žaloby a uváděl argumenty pro zrušení rozhodnutí žalovaného. Výrok písemného vyhotovení rozsudku je tedy v rozporu s jeho odůvodněním, v důsledku čehož je nutné považovat napadený rozsudek Městského soudu v Praze za nepřezkoumatelný pro nesrozumitelnost (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003-130, publikovaný pod č. 244/2004 Sb. NSS). Rozpor mezi výrokem rozsudku o zrušení žalobou napadeného rozhodnutí a o vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, který byl vyhlášen při ústním jednání soudu, a výrokem o zamítnutí žaloby obsaženým v písemném vyhotovení rozsudku pak navíc představuje jinou vadu řízení před soudem, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

K usnesení, kterým Městský soud v Praze opravil výrok rozsudku, Nejvyšší správní soud nemohl přihlídnout, neboť podle jeho konstantní judikatury „*[o]prava výroku rozhodnutí nemůže spočívat v jeho nahrazení výrokem odlišného znění, neboť důvodem opravy výroku rozhodnutí podle § 54 odst. 4 s. ř. s. může být toliko písařská nebo početní chyba či nesprávnost, která je zřejmá.*“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2007, č. j. 4 Ans 3/2006 - 123, publ. pod č. 1177/2007 Sb. NSS, www.nssoud.cz). V citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud vyslovil, že „*účastník řízení o žalobě ... může dosáhnout nahrazení jednoho výroku jiným pouze prostřednictvím kasačního soudu, který jediný je oprávněn zrušit rozhodnutí krajských soudů ve správním soudnictví a tyto soudy*

pokračování

zavazovat k vydání nových rozhodnutí. Opravné usnesení podle § 54 odst. 4 s. ř. s. však v žádném případě nemůže nahrazovat opravné prostředky a rozhodování kasačního soudu.“ Zmíněné opravné usnesení nebylo napadeno kasační stížností. Proto jej Nejvyšší správní soud nemohl zrušit, ačkoliv je zcela zřejmé, že vůbec nemělo být vydáno. Za této situace k němu Nejvyšší správní soud nepřihlížel.

S ohledem na všechny uvedené skutečnosti Nejvyšší správní soud podle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s. napadený rozsudek zrušil a věc vrátil Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení. V něm bude Městský soud v Praze vázán právním názorem vysloveným v tomto zrušovacím rozhodnutí Nejvyššího správního soudu a v novém rozhodnutí rozhodne také o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti. (§ 110 odst. 3 věta první, odst. 4 s. ř. s.).

Dalšími stížnostními námitkami žalovaného se již Nejvyšší správní soud nemohl zabývat, neboť v řízení o kasační stížnosti lze věcně posuzovat pouze přezkoumatelné soudní rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. února 2013

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu